

seus drets civils que la República els ha concedit, i que no deixin portar-se pel corrent de les *dames* de les dretes, perquè aquestes només obren sota el punt de vista exclusivista, procurant fer prevaler el que, amb un gest de virilitat, el poble féu fonedís. Féu veure la necessitat que la dona surti del cercle de la seva llar a esplair el seu esperit amb la ufana del liberalisme, compenetrant-se amb els afers públics, car la dona, amb més autoritat que ningú, deu purificar l'ambient que la tasca hipòcrita del fanatisme religiós ha embrutit arreu.

La senyoreta Maria Teresa Gibert, acollida amb molts aplaudiments, fa ressaltar la diferència de les dones que assisteixen als actes celebrats per l'Esquerra, amb les cavernícoles de la creueta, el distintiu dels quals els serveix per amagar la mercaderia tarada que porten a dins el cor. Fa una crida a les dones de Gràcia perquè es sumin a la Secció Femenina del Casal i que totes juntes portin a cap l'ideal de la pau i de germanor

que és norma del nostre venerable cabdill Francesc Macià.

Roc Boronat manifestà que la generositat dels homes que varen portar la República ha estat tan poc respectada, que avui ja ens donem compte de l'herba dolenta que creïem morta o soterrada, per a què mai més no tornés a créixer, i mentre a Espanya hi hagin els Mauras, Royos i els Melquíades, Catalunya ha d'estar en peu, car són aquests els representants dels peculiars polítics enemics de Catalunya i de les llibertats dels pobles Ibèrics; són els veritables representants dels maleïts Borbons i dels Austries. Si els pobles d'enllà de l'Ebre volen seguir la trajectòria de les doctrines que defensen les desferres del passat, Catalunya sab bé prou quin és el seu camí.

Finalment, el president del nostre Casal, Dr. Battestini, amb un fogós parlament diu que els aplaudiments dels allí reunits els recollia per a ferne una toia simbòlica que dedicava a l'illustre cabdill Francesc Macià,

que en tot moment ha sabut interpretar el sentir i el pensar del poble català i especialment els humils, en els seus sofriments morals i materials, els quals tenen en Macià el més decidit defensor i protector, cosa que ho demostrarà quan tinguem el nostre Estatut.

Acaba resumint els parlaments dels altres oradors i fent una crida a les dones nacionalistes i d'esquerra per a què vinguin a ajudar a aquestes dones nostres que amb tant d'interès actuen en el districte VIIIè, l'ànima de les quals és (diu) la senyoreta Maria Donato (el públic a peu dret li dedica un entusiasta aplaudiment), que amb tenacitat i amb una abnegació poc comuna lluita d'una manera que l'honora a ella i a les altres companyes de Junta que amb ella comparteixen les tasques i l'activitat de la Secció Femenina del «Casal».

Amb unes paraules finals del nostre Vice-president, En Benet Mori, acaba l'acte en mig d'un general entusiasme.

Per Esquerrisme i per Catalanisme

per

Santiago Vivancos

Succeeix sovint que són criticades actituds polítiques adoptades amb noblesa i sostingudes amb dignitat, i es qualifiquen erròniament posicions, tàctiques patriòticament ben fonamentades en una ideologia d'ordre enlairat. I passa mantes vegades que els que les censuren solen veure-hi únicament finalitats d'ordre pràctic i personal, potser perquè la seva manera d'ésser els incapacita per a copsar la possibilitat d'actuar d'altra manera que la que ells estilen.

Tant se val. Ni valdria la pena de contestar els seus clams, si no ens interessés més precisar els conceptes i fonamentar els fets al davant d'una altra mena de censurs, ja que

també sentim moltes vegades alguns extremistes que us qualifiquen poc benèvolament la vostra conducta, exposant l'excel·lència del seu maximalisme a la suposada petitesa del nostre objectiu tàctic immediat, gens incompatible amb el radicalisme ideològic, si no justificat amb motius d'eficàcia imminent o com apellació preparatòria, necessàriament precisa a una consecució més àmplia, profundament sentida.

Per això volem fer sentir la nostra veu: perquè no és cert que siguem conformistes, i perquè la nostra posició política és ben meditada, la creiem sòlida i la volem fer eficaç.

Si la nostra personalitat és modes-

ta, no està, però, orfa d'una intervenció política que ens defineixi. La nostra actitud patriòtica d'abans, de durant i després de la dictadura, respon de la nostra manera d'ésser, amb fets més eloqüents que les paraules.

Som catalanistes i lluitarem com hem lluitat sempre per la llibertat nacional de Catalunya i conceptuem que la nostra adopció de les solucions actualment possibles, no hipoteca la realització futura d'una àmplia concepció ideològica.

Som catalanistes perquè sabem que els drets dels pobles són imprescindibles i volem el respecte i la submissió a la voluntat popular lliurement manifestada.

Som esquerrans i somniem amb una societat perfecta on el fracàs dels procediments conservadors sigui substituït per l'imperi del treball i de la justícia.

Som esquerrans perquè volem solucions radicals i concretes per als